

Ændringsf. til 2. beh. af lovf. vedr. aktieavancebeskatningsloven m.v.

beskatningen af finansielle kontrakter og realisationsbeskatning af porteføljeaktier.

Der foreslås derfor en ny bestemmelse i kursgevinstlovens § 31 A, således at adgangen til fradrag også begrænses, når kontrakten vedrører aktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller på en multilateral handelsfacilitet. Tabsfradragsbegrænsningen indtræder dog kun, hvis den skattepligtige anvender realisationsprincippet ved opgørelse af gevinst og tab på porteføljeaktier. Den foreslåede bestemmelse afviger fra kursgevinstlovens § 31 ved, at tab på kontrakten vil kunne fradrages i skattepligtige aktiegevinster på realisationsbeskattede porteføljeaktier.

I det indkomstår, hvor tabet opstår, fradrages den del af tabet, som ikke overstiger tidligere års nettogevinster på kontrakten. Resterende tab modregnes derefter i årets nettogevinster på andre aktiebaserede kontrakter. Hvis der herefter er et uudnyttet tab, kan det fradrages i nettogevinster på realisationsbeskattede porteføljeaktier. Modregningen i nettogevinster på realisationsbeskattede porteføljeaktier sker efter modregning af uudnyttede tab efter aktieavancebeskatningslovens § 9 (og evt. nettotab, jf. ændringsforslaget under nr. 46, der behandles efter reglerne i § 9) og § 43, stk. 3.

Eventuelle uudnyttede tab kan herefter fremføres til fradrag i gevinster på aktiebaserede kontrakter i senere indkomstår og derefter i nettogevinster på realisationsbeskattede aktier. Ved fremførelse modregnes tabet, efter at uudnyttede tab efter aktieavancebeskatningslovens § 9 og § 43, stk. 3, er modregnet fuldt ud.

Det foreslås derimod ikke, at tab på realisationsbeskattede aktier kan fradrages i de lagerbeskattede gevinster på kontrakterne, idet den skattepligtige kan vælge kun (eller overvejende) at realisere tabene og ikke gevinsterne på porteføljeaktierne.

Ved det foreslåede stk. 4 angives, at reglerne i kursgevinstlovens § 31 går forud for reglerne i kursgevinstlovens § 31 A.

Til nr. 43

Det foreslås, at det præciseres i ligningslovens § 7 Q, stk. 3, at selskaber m.v. samt selvstændigt erhvervsdrivende kan fradrage udgifter til sagkyndig bistand i skatteansættelsessager og skattesager, mens andre skattepligtige ikke har fradragsret for sådanne udgifter.

Det er en forudsætning for selvstændigt erhvervsdrivendes fradrag, at der ikke er adgang til omkostningsgodtgørelse for de samme udgifter. Endvidere er det en forudsætning, at sagen vedrører erhvervsvirksomheden.

For selskaber m.v., som efter lovforslaget ikke vil kunne få omkostningsgodtgørelse, indebærer præciseringen, at der vil være fradragsret for udgifter til sagkyndig bistand, uanset på hvilket stadium i sagen udgifterne afholdes.

Til nr. 44

I lovforslaget foreslås det, at kapitalfondspartnere beskattes af deres merafkast som personlig indkomst.

Merafkastet beskattes på det tidspunkt, hvor kapitalfondspartneren (eller eventuelt dennes selskab) endelig erhverver ret til merafkastet. Hvornår der opnås endelig ret til merafkastet, afgøres ud fra det almindelige retserhvervsprincip.

Kapital- og venturefonde vil ofte være kommanditselskaber, der skattemæssigt behandles på samme måde som interessentskaber. Højesteret har i SKM2003.389.HR taget stilling til retserhvervsloven i interessentskaber:

»Pligten til at betale skat af et interessentskabs overskud påhviler interessenterne direkte, og interessenterne er derfor som udgangspunkt skattepligtige af deres andele i interessentskabets overskud i det år, interessentskabet erhverver endelig ret til de indtægter, der er grundlag for overskuddet. Beskatningen hos interessenterne udskydes ikke, selv om overskuddet som led i en sædvanlig regnskabsprocedure først bliver opgjort, fordelt og udbetalt til interessenterne efter udgangen af indkomståret.

Overskudsfordelingen i interessentskabet X var tilrettelagt således, at en del blev fordelt på grundlag af faste objektive kriterier og en anden del som »individuelle vederlag« på grundlag af skønspregede kriterier efter en konkret udmøntning, der blev besluttet af interessenterne hvert år efter udgangen af indkomståret. Det forhold, at en del af overskuddet på denne måde blev fordelt ved beslutning efter udgangen af indkomståret, kan ikke medføre, at interessenternes skattepligt af denne del af overskuddet udskydes.«

Udgangspunktet vil således klart være, at deltagerne i kommanditselskabet (kapitalfonden) anses for at afstå aktierne på det tidspunkt, hvor